

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvmd-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Hogyan kezelik a szegények pénzét?

em lehet, nem szabad tovább hallgatással mellőzni azon vétkek mulasztásokat és kiáltó visszaéléseket, melyek a Zombori Első Önszegélyző Szövetkezet kebelében megortlatlanul dívának és lassankint rendszerré szilárdulnak.

Ezen szövetkezet a legszegényebb osztály tőkegyűjtési hajlamának fokozása és hitelgényei kielégítése céljából alakult; tehát az oda befizetett fillérek kezelése körül olyan pedáns pontosságot követel már a közérkölciségi szempont is, hogy oda a gyanu és kétegy gondolatának sem volna szabad közelednie. Pedig úgy áll jelenleg a dolog, hogy nyílt igazgatósági ülésben, illetékes és semmi módon nem kicsinyelhető belső tisztviselő ajkáról, a leglesújtóbb leleplezés alakjában, egész sor vád emeltetett a szövetkezet igazgatója, Millásevits János ur ellen, anélkül, hogy hosszú három hét alatt a vádak igaztalan volta kimutattott, vagy a nehezelt eljárás igazoltatott volna.

Csodálkozunk ezen annál inkább, mert a kereskedelmi törvény (1875. évi 37. t. c.) 189-ik szakasza az egész igazgatóságot egyaránt felelőséggel terheli és kötelességévé teszi neki az alapszabályok legszigorubb betartását, kimondván, hogy netáni károkért egyetemleg felelősek. Növeli ezen csodálkozást azon körülmény, hogy azon igazgatósági tagot, ki az alapszabályokba ütköző eljárás vagy mulasztás ellen protestál és ebbeli tiltakozását a felügyelő bizottságnak bejelenti, a törvény a felelősség alól fölmenti. És itt, ennek dacára sem tudunk arról, hogy a nyilvánosan emelt vádak után akár az igazgatósági tagok, akár a felügyelő bizottság, sietett volna sok felelősséggel terhes törvényszabta feladatát teljesíteni.

Miben is állanak a vádpontok?

Az alpsz. 47. §-a úgy intézkedik, hogy: »Az igazgató, aligazgató és a fizetett rendes tisztviselő — kivéve a saját betéti könyveikhez arányos előleget — feltétlenül ki vannak zárva a szövetkezeti pénzek hasznélvezetéből és az intézet adóssai nem lehetnek.« Ezzel szemben az igazgató és szüitje nyakra-főre zsírál váltókat, vesz ki könyveit felülmuló kölcsönöket, szóval úgy bánik a szövetkezet pénzével, mintha kereskedelmi törvény és alapszabály nem is volna a világon.

Második és sokkal veszélyesebb vádpont ellene az, hogy az intézeti ügykezelés pongyola, rendetlen, ellenőrizetlen és titokzatos.

Sem az ülések, sem a cenzurák jegyzőkönyvei — a vád szerint már másfél év óta — hitelesítve nincsenek; így aztán a régibb határozatok feledésbe mennek s az igazgató úgy intézkedhetik mindenben, amint éppen az ő pillanatnyi érdekei követelik.

A lejárakor törlesztendőnek, vagy különösen óvatolandónak cenzurált váltók közül akárhánny »az igazgató felelősségére« átirással önkényesen prolongáltatik. Rosszul kiállított s egyes szakértő igazgatósági tagok által semmisknek ítélt váltók az igazgató pressziója folytán, elfogadtatnak. Sőt arra is van eset, hogy váltókat dátum nélkül s fiktív összeggel elfogad, mint például K. J. sógorának folyó hó 4-én lejárt váltóját, melyet ahelyett, hogy 6-án óvatoltatott volna, mint kellett, a tárca-váltók között kezeltetett és egész héten át elintézetlenül hagyott s csak folyó hó 11-én délután önhatalmulag prolongálta ő maga.

Végül a mindenféle szükséges értesítések és közlések a lehető legnagyobb gondatlanságot árulják el. A késedelmes befizetőikkel szemben a 13. §-ban parancsolt eljárás nem teljesítetik; a 43. §-nak az igazgatóság hatásköréhez utalt ügyei önkényesen végeztenek; szóval minden vonalon a legnagyobb önkény és fejtelenség uralkodik. Például! legutóbb az igazgató

ápril 11-én 80-as szám alatt megbízást kapott, hogy Budapesten a pénzügyi bíróságnál a szövetkezetre kirótt adónak mérséklése iránt lépéseket tegyen. Ezen ügy május 14-én 21810-es szám alatt az itteni adófelügyelőséghez elintézve leérkezett ugyan és az ő tudtával két hónapig itt hevert; és mégis megtörtént, hogy az igazgató július elején — tehát hónapokkal az elintézés és leérkezés után — a szövetkezet költéségén Budapestre rándul és ezen tisztán magánjellegű eredménytelen utjáról 42 frtos számlát nyújt be, azt a 46-ik §. egyenes megsértésével önmagának minden speciifikálás és jelentéstétel nélkül erőszakkal kiutalványozza.

Folytathatók még ezt a vádlajstromot; de nekünk nem az illető ur meghurcolása, hanem a legszegényebb osztály filléreit kezelő pénztézet rendezése fekszik szíviünkön.

Éppen azért kijelentjük, hogy mindezen — részben talán kimagyarázható — vádaknak sürgős inkvizícióját semmi szín alatt elaludni nem engedjük. Annál kevésbé, mert a felügyelő bizottság még ez idén nemcsak hogy nem tartott vizsgálatot a szövetkezetben, hanem az egyik, állítólag megválasztott tagjának nyilatkozata szerint, még megválasztásáról nem is értesítetett és így netáni lemondási jogát sem gyakorolhatta, úgy, hogy nem lehetetlen, sőt inkább valószínű, hogy ez idő szerint talán nincs is felügyelő bizottsága a szövetkezetnek. Sőt, ha áll az, amit szemtől szembe vádul felhozta, hogy a felügyelő bizottsági tagok ebbeli megválasztásukról nem értesítettek, tehát a törvényben rájuk rótt felelősséget önkénytel nem vállalták: akkor ennyi vád és jogos aggály után, talán azon példátlan példa előtt állunk, hogy nekünk van a bünyenyítő eljárás indítására jogosult törvényszék székhelyén, a megye metropolisában, egy hitelszövetkezetünk — felügyelő bizottság nélkül.

Mert az csak bizonyos, hogy a megválasztott, de hanyagságból nem értesített urak tiltakozni fognak egy olyan terhes és hálátlan tiszt ellen, melyből semmi haszon, sok gyűlölség háramlik rájuk.

Ily helyzetben, bármily nehezünkre esik is, nem tehetünk egyebet, minthogy a felügyelő bizottságot, ha ugyan van, a kereskedelmi törvényben körülirt egyetemleges kártérítési kötelezettségükre való hivatkozással, közgyűlés összehívására szólítjuk, ahol a való vagy nem való, de nyílt igazgatósági ülésben fölvetett és el nem tárgyalt vádak tisztázandók lennének.

Ha a kellő intézkedések bármely okból a lehető legrövidebb idő alatt az illetékes tényezők által nem foganatosítottak: nem marad egyéb hátra, mint konkrét adataink vádhalmozásával megtámadnunk úgy a nyilvánosság, mint a törvény előtt mindazokat, akik a köztisztesség előjogait élvezve, de annak terhei alól kibújva, saját önkényük vagy önző céljaik kielégítésével, a fenálló szabályok és törvények kijátszásával könnyelműen monopolizálnak egy oly intézetet, melynek, már betevői szegénységénél fogva is, a templomok és alapítványok pénzeivel egyforma szigorú és megközelíthetetlen pontos kezelés alatt kellene állnia.

A felügyelő bizottság és igazgatóság tagjai váljanak ket részre: fogjanak pártot vagy a vádak mellett, vagy azok ellen és vagy mentsek a saját bőrüket, vagy takarják azzal a mulasztókat.

A törvény és alapszabály azért van, hogy megtartassék; aki a közbizalomból geséftet csinál, nem érdemel és nem is fog találni kiméletet. Fiat iustitia et pereat mundus! Többen.

(Tartozunk az igazságnak kijelenteni, hogy a f. év elején megválasztott felügyelő-bizottsági tagok csak július hó 26-án értesítettek ezen tisztükről; és minthogy így egy teljes fél év alatt módjukban sem volt a terhes felelősség feladatát teljesíteni: nem csoda, hogy a többség már eddig is kijelentette lemondási szándékát, sőt nyilván egy szálíglan le fog a keserves tisztról köszönni. Szerk.)

A katonai reakció.

Midőn a köztörvényhatóságok s illetőleg a megyék autonómiájának kérdésében e lapok útján mi is azon aggodalomnak adunk kifejezést, hogy jöhetnek még oly idők, midőn az országgyűlések is elvonatnak a nemzet elől s egyedül a megyék maradnak oly helyekül, hol az adminisztrálás mellett, a nemzeti aspirációk és óhajoknak is tér nyíllhatik, mint láttuk ezt a II. József és Ferenc császár alatti időkben is, midőn a nemzet megsértett jogai és szabadságai tekintetében, ha egyebet nem is tehetett, de folyton erélyesnél erélyesebb reprezentációkkal sürgette az alkotmány rehabilitálását s a mellett az adóbehajtás és katonaságitás megtagadását is igénybe vette, s ez által oly nehézségeket okozott a fenlévő hatalomnak, hogy végre Ferenc császár kényszerült a nevezetessé vált »doluit paterno cordi nostro« féle megbánás hangjait is hallatni: akkor aggodalmunk oly hamar teljesedésbe is mehet, s hogy a Janszki-ügyből s ennek mind további kifejlődéséből már is a magyar közvélemény előtt azon lehetőség is kombináltatik, hogy az alkotmány fel is függeszthetetik és a történt alkotmányok esküvel való megerősítése után is, egy oly faktornak is elismerése történik, mely csupán a ket tős monarchia, Ausztria-Magyarország törvényhozó testületeit illeti meg s ez: a katonaság, mely csak exekutív organum kifelé és befelé is, hahogy a közpolgárok a két törvényhozó hatalom Ausztria és Magyarország által hozott s a császár és király által szentesített törvények ellen netán fellázadnának.

Részünkről, megvalljuk, azon hitben voltunk, hogy a königgráci csata utáni tapasztalatokra immár az osztrákok is annyira kijózanodtak, miszerint a sárgafekete zászlóféle egységesítő eszméjökéből teljesen kigyógyultak; mert hát ennek tulajdoníthatják is olaszországi és a német bundban kapott veszteségeiket is. — És ime! nem is egész husz év kellett s a régi reakció hívei oly utra terelék a döntés mérlegét, mely sem innen Magyarország, sem tulnan osztrák-részről az alkotmány szellemével éppen nem egyez meg.

Hát valóban! hol is mutathatnak arra példát az európai államok történetében, hogy a katonaság az alkotmány mellett mint külön faktor szerepelt, s annak azon szerep is adatott volna, hogy ő miniszteriumokat is buktathasson és az ország törvényhozóinak tettei megbírlásába olykép avatkozzék, hogy a mit a nemzet sérelemnek deklarált és rosszalt: azt a katonaság a magáévá teszi; sőt ezért felelősségre vonja mintegy a nemzet képviselőit és esetleg ezért meg is buktathatja kormányzó miniszterét?

Valóban! Csak Róma süllyedése korában volt ennek példája, bár más alakban, midőn a praetoriánusok tették a császárokat önmagukból és a seregből is; s mi lett ennek következménye? jól tudjuk.

Hogy előbb a császárok váltották fel egymást, mint olyanok, a kik a katonaságnak hízelegtek; s később, midőn ez események is megrontották Róma erkölcsét: csakhamar a római birodalomnak is vége lön.

Hát mi ebből nem kívánunk! A magyar erkölcs Ausztriának is megszerezte alkotmányát, s ez most közegei által oly palkot fizet, mely a hálátlansággal határos; s nem talál elég súlyos mennykövet a Belcredi-féle kvalifikálatlan insinuációk méltó visszautasítása és megtorlására, — mert hát titokban annak örülne, hogy a Schmerling-féle húsos fazekak s egységesítési eszmék újra próbaköre tetetnének — a magyar erkölcs, mondjuk, lefogja győzni a 300 év óta szüntelen egységesítési mániában szenvedő újabb Ausztriát is; s ha erre nem adja meg magát: ugyan mi marad egyéb nekünk hátra: a válásnál, mely Ausztria megszünésével is egyértelmű lenne. Mert nekünk személyesen volt szerencsénk Deák Ferenc től azon nyilatkozatot hallani, hogy: »Ausztria

nélkül mi, igen is ellehetünk; de Ausztria nálunk nélkül el nem lehet.

Vonják ki tehát ebből bécsi szomszédaink a konzekvenciákat és ne engedjék a katonaságot a két törvényhozási faktor közé, mint harmadikat beillesztani; mert amidőn ezt is megengedni lesznek készek: legfőleg ismét a peticionális Landtag sorsára jutnak; s vajjon kérhetnek-e ebből, miután már a dualisztikus rendszerben megízlelék a szabadság emberiesítő fuvalmát? s miután ha egyszer Bécs és Budapest testvériesül: nincs oly hatalom, mely a katonai reakciót reánk hozhassa!...

A. J.

Hírek.

Kinevezés. Ó felsége Bieliczy Kálmán, helybeli kir. törvényszéki jegyzőt, a helybeli kir. járásbírószághoz aljárásbíróvá nevezte ki.

Áthelyezés. Tripolszky Gyula, királyi főmérnök, társas életünk egyik kiváló alakja, mint értesülünk, a pestmegyei kir. mérnöki hivatalhoz áthelyeztetett. Helyébe ide Hoffmann Frigyes kir. mérnök neveztetett ki.

Budapesten a Schlick-féle vasöntöde és gépgyár részvénytársaság által készített ramie-tiloló gépen augusztus hó 2-án nyilvános kísérletet tartanak. Ezen gép, a nyert eredmények szerint, a len és kender tilolására is igen alkalmas és épp úgy minőségileg, mint mennyiségileg kiváló eredményt mutat föl.

Kuláról írják: Főtisztelendő Szakácsy Sándor c. kanonok és esperes plébános ur, néhány heti furdóhasználat után f. é. július 22-én a legjobb egészségben haza érkezett. — Fényes és vig népünneplést volt Kulán f. é. júli. 24-én, mint a gör. kath. naptár szerinti sz. Gábornap előestéjén, Gvosgyák Gábor kir. bírósági végrehajtó ur vendégszerető házában. Általános vigáság és jókedv, zamatos felköszöntők, szép hölgykorszor, jó zene s a kedélyes háziur humoros eredeti ötletei fűszerezték a mulatságot, mely csak hajnal felé ért véget.

Palics fürdőhely rendkívüli élénk látogatottságát leginkább az ott kitejtett sport-életnek köszönheti. Az athleták ugyancsak készülődnek a versenyre. Macskovics Titusz, a versenybizottság főmérnöke, a vízi pályát háromszög alakban állította föl, a melynek egyik oldala 200 méter. A nemzetközi uszóversenyen Weber Frigyes bajnok és Schwanda Gusztáv bajnoki jelöltön kívül Freisinger József, a „Müncheni uszóegylet“ tagja és Keller Kálmán a zürichi tó bajnoka is részt vesznek.

Személyi hir. Több fővárosi napilap nyomán a multkor mi is közöltük, hogy dr. Haynald Lajos kalocsa-bácsi bíboros érsek, mint már ismételt ízben jeleztetett, nyugalmába vonul. E hírek a hét folyamán semmitféle megerősítést nem nyertek, sőt állandó, de indokolatlan fölmerülések arra késztek, hogy effélékről mindaddig, míg megbízható helyről nem érkeznek, többé tudomás sem veszünk. Nekünk ugyanis ovatosabbaknak kell lennünk, mint a budapesti reportereknek; mert azok 12 esetleg 24 órára hazudnak; (a szerint, amint van vagy nincs esti lapjuk); mi ellenben egy egész félhétig vezetjük félre a közönséget, ha vezetjük.

Csantavérről írják: Mondhatom, hogy szt. Jakabnak megittuk a levét. Azaz helyesebben mondva: szt. Jakab napon plébánosunknak, Páncsich Jakabnak, ittunk meg a levét, már t. i. azt a levét, melyet a pince mélyeségek fenekén hordókban tart. Megittuk pedig azért: 1. mert a hetvenhetedik öregapám se ballotta, hogy valaha ették volna a bort; 2. mert valamint egy jótékony eső után a földből a növények ezrei bujnak ki, épp úgy, ha a kebel is a szőlő nedűjével locsoltatik, a jó kívánságok egész serege tör ki belőle. De hát kezdjük elülről a dolgot. E hó 25-én, Páncsich Jakab névnapján igen kedélyes mulatságnak volt színhelye a csantavéri plébánia. Ebédem úgy a vidékiek, mint a helybeliek közül számosan vettek részt. A vendégszerető házigazda mindent elkövetett, hogy vendégei jól érezzék magukat. A jókedv nem is hiányzott. Természetesen ilyenkor a nap hőse valóságos ostrom alá van véve. A leküzdésért minden oldalról repültek a toasztok. De azt se hallgathatom el, hogy ezen alkalommal egy oly törvény szentesített, mely nem a honatyák műhelyéből került ki. Bizony el is jöhetnének Csantavére a törvényhozásból lekértek venni. Nem papírra volt ez írva, hanem pohárra, röviden és velősen Betűszerinti magyarságban így hangzik: 99. §. HUNCUT, AKI KI NEM ISSZA. Vacsora után az egész társaság az udvarra vonult ki; mert hát az örömmek az a tulajdonsága, hogy nem hagy békét a talpakra. Járták is a táncolók, hol lassan, hol frissen, amint az instrumentumok diktálták. De legérdekesebb volt a párnatánc. Ez olyanformán megy, hogy mindkét nembeliek kört képeznek, melyen belül valaki párnával van fölfegyverkezve. Az élő karika táncol, miközben a párnatartó leteszi valaki elé a párnát, mire mindkettőn rátérdelnek és megcsókolják egymást. És ez így megy tovább. Ha szerkesztő ur itt lett volna, lehetett volna szintén az a valaki, aki csókot kap. De hogy mégis részeseüljön belőlük, levelemben küldök el egy párt azokból a honleányi pszichikából, melyeket az én ajkaimra utalványoztak ki. Kérem hirtalpig nyugtáztatni. A mulatság kivilágos-kivirradtig tartott. Daszkalosz.

Egy ritka műveltségü. előkelő családbeli kisasszony, jelenleg társalkodónál alkalmazva, októbertől kezdve lehetőleg Zomborban vagy környékén szeretne 1-2 nagyobb gyermek mellé nevelőnőül alkalmaztatni. Ajánlatokat szívességből a szerkesztő közvetít és közelebbi tájékoztat is szívesen nyújt.

Hymen. Rapp Jakab, közszeretben álló földbirtokos és a bulkeszi takarékpénztár vezérigazgatója, f. hó 20-án vezette oltárhoz Spiller József tekintélyes polgár művelt leányát Máriát Ujvidéken. Násznagyok voltak: a vőlegény részéről Rapp Fülöp, a menyasszony részéről Regényi István.

Véres kimenetelű pisztolypárbaj. Baráth Kálmán, nálunk is közelebről ismert honvédelmadnagy és ludovika-akadémiai tanár és Dessewffy Árpád vasúti hivatalnok szerdán a cinkotai erdőben véres kimenetelű párbajt vívtak. A föltételek éppenséggel nem voltak súlyosak. Harmadik lépés távolság, öt lépés advance szal, egyszerű golyóváltás. A felállás után először Dessewffy lött, de nem talált; ekkor Baráth Kálmán, megtéve az öt lépés advance-ot, lött, s golyója Dessewffy jobb vállába fűródött, megsértve a tüdőt is. Dessewffy sebét dr. Wein Manó a helyszínen bekötötte s a seb-sültet oszillag-utca 12-ik szám alatt lévő lakására vitték, hol jelenleg ápolják. A rendőrség részéről Tóth Lajos rendőr-fogalmazó rögtön megjelent a sebesült kihallgatása végett annak lakásán, de aggasztó állapot miatt a kihallgatást el kellett halasztani. Segédek gyanánt Pálffy Viktor, Karnász Kálmán, Weber Gyula és Menyhart Béla szerepeltek.

Szerencsétlenség. Kolluthon egy kis fiú szerdán verébszedés közben leesett egy magas fáról s azonnal szörnyet halt.

Bulkeszről írják: Községünk képviselő testülete a folyó hó 25-én megtartott rendkívüli gyűlésben egyhangulag elhatározta, hogy az eddig a község határában levő s kenderáztatásra használt vizeknek most már csak egy részét engedi át szabad használatra, míg a víz elzárt másik része — a képviselő testület ellenőrzési joga mellett — csak is sárnélküli áztatásra leend használandó. Hisszük, hogy a képviselő testület ezen józan határozata úgy a kender minőségére, mint különösen a közegészségügyre nézve igen előszerű.

Lólopás. Vojnics Viktor szabadkai földbirtokos kárára Szabadka város Zobnatica pusztáján f. évi július 17. és 18. közötti éjjel következő lovak lopattak el: egy barnás szürke fekete paripa, egy sárga paripa és egy pej állami csődör.

Apatinból írják: A helybeli ifjuság f. é. július hó 24-én táncal egybekötött halpapríkást rendezett a „Szlavek“ féle népkert gyönyörű helyiségeiben. Egyike volt ez a legfényesebb mulatságoknak; mert oly jókedv uralkodott, mint eddig még soha. A halpapríkások 127 személy vett részt, paprikás után táncra kerekedett az ifjuság Wahl zenéje mellett s reggeli 4 óráig folytatta. A négyeseket 52 pár táncolta. A kiadásokat leszámítva, maradt még tiszta jövedelem 11 f. 60 kr., mit a rendezőség az óvoda javára adott át. A hölgyek között láttuk: Bärth Etelka, Turkovits Vilma, Lovich Aranka (Zombor), Oláh Ida, Markovits nővérek, Bácskai Hermin, Jellmann Irén, Raichl Mariska (Kaloosa), Schöffler Janka, Káspár Gizella, Csinecek Zsófia, Popiny Rózsa, Grüner Rózsa kisasszonyokat, továbbá Lánckorné, Boldizsárné, dr. Kék Lajosné, Lovich Kálmáné (Zombor), Körmendyné (Ns. Militics), Oláh Jánosné, Bácskai Antalné, özv. Schöfferné, özv. Jellmanné stb. urhölgyeket. A mulatságon egyedül a helybeli tanító urak közül nem lehetett senkit sem látni, pedig van köztük elég fiatal ember; hogy mért tüntettek távollétükkel nem tudom. Különben a nőtlen tanító urak nélkül is igen fényesen sikerült a kis mulatság, mert a rendezőség nem kímélt semmi fáradságot.

Palics e hó 19-én ifj. bajsai Vojnics István megyei aljegyző véletlenségből meglötte Jóó Károlyt, a ki veszelésben megszebesült.

Ismét tüzvész Bács-Ujfalun. A folyó hó 13-án kiűtött tüzvész által okozott ijedséget és fáradtságot — írja levelezőnk — még ki sem pihentük, már is egy új, az előbbihez hasonló veszély fenyegetett. Folyó hó 22-én délután fél 3 órakor a Jocha György-féle ház északi oldalán levő felszerben (ez ideig ismeretlen okból) tűz ütött ki. Alig kezdett a felszer égni, már is átcsapott a láng a szomszédos kamrára, erről a disznó hidasra, innen pedig a lakházra. Szerencse, hogy az éjszaka nyugatról fúvó szél irányát nem változtatta és így a lángot folyton a folyó hó 13-án légett templom és lakházak romjai felé irányította, hol gyulékony anyag nem lévén, a pusztító elem tovább nem terjedhetett. Ez alkalommal egy lakház, egy istálló és felszer, egy kamra, egy disznó hidas, 5 darab disznóval és számos baromfi égett el. Dícséretet és köszönetet érdemelnek fáradhatlan buzgóságukért az elüljárók, Heimburger Bernát itteni fő-rász, Artinger János bácsi h. jegyző és Schutz bácsi végrehajtó. — A folyó hó 22-én kiűtött tüzesre vonatkozó tudósításon még be sem fejeztem, már is egy újabb s mindkét esetben borzasztóbb veszély leírásához kell fognom. Folyó hó 23-án d. u. 5 órakor (most már nem ismeretlen okból) Heimburger Bernát lakházának északi oldalán levő felszerben tűz ütött ki. A még folyton remegésben levő háziak javeszkelve adták tudomására a községnek a pusztító elem újbóli kitörését, mely élesztve az éjszaka nyugatról fúvó szél által, növekvő gyorsasággal terjedt tovább és tovább, úgy, hogy pár perc alatt hat lakház és számos melléképület borult lángba. Egy forgószél keletkezése az eddig kelet felé pusztító lángot ellenkező irányba terelé, mely most a már megmentettnék hitt épületekre csapott át és nyugat felé kezdé az útjában álló lakházakat és melléképületeket pusztítani. Oltásról vagy a butorok megmentéséről, a már égett házaknál szó sem lehetett s csakis azok mentették meg butorainak csekély töredékét, kik, mielőtt még a tűz elharapódzott volna, kiharcolkodtak. A pusztító elem rémesen terjedt mindinkább tovább és tovább s élesztve a szél által, kénye kedve szerint terjedt tovább utcaról utcará. Két utcának csaknem teljes lángba borulása után, a tűz a mintegy 60 ölnyi távolságra eső régi községhez épületére csapott át, melyet azonban ideje korán észre véve, eloltottak. Ha az oltás itt nem sikerül, akkor a község keleti részének is nagy része áldozatul esett volna. A tűz este 9 óráig tartott, növekvő remegésben tartva a lakosságot, a mikor is derék bírónk, ifj. Vrapcsenyák József az egész lakosságot vízhozásra és oltásra rendelte, s e nagy munkaerő dacára csak is reggel 4 órára sikerült a tűzet teljesen veszélytelenné tenni. Ez idő alatt 14 lakház (butorokkal együtt) számos mellék-épület, disznóhidas, számos sertvés és baromfi égett el, ember élet szerencsére ez alkalommal sem esett áldozatul. A rémület oly nagy, hogy a lakosság községterüle téglával rakja és tapasztja be házi ablakait, butorait pedig biztonságba helyezendő kihordják, abban a hiszemben lévén,

hogy a község még több ízben és több helyen lesz felgyújtva. Ez a gyanu azonban teljesen alaptalan. — Mint utóbb értesülünk, a tűz-veszélyeket egy pyromaniában szenvedő kis leány okozta, ki Kanyó tanítónál szolgált.

Sürgöny. Vettük a következő sürgönyt: „A tovarisovai választó kerület polgári Német-Palánkán, augusztus hó elsején délelőtt 10 órakor a kaszinó helyiségében tartandó előleges értekezletre az Edelsheim-Janszki-féle ügyben meghivatnak.“

Tekintettel arra, hogy Budapest, az ország szíve, szintén csak augusztus 1-én foghat e kérdésben nyilatkozhatni; továbbá tekintettel az óvatos méltóságnak azon szükségére, mely egyedül képes a felzaklatott nemzeti önértéket kielégítve megnyugtanni: részünkről a politikai bölcsesség parancsának tekintenők azt, hogy előbb impozansabb multú választó-kerületek nyilatkoznak, és a hazafiság tekintetében soha nem kisínnyelt tovarisovai választó-kerület inkább megpecsételni, mint inaugurálni igyekeznek ezeket.

Mert amily határozottan és őszintén sürgetjük a megillető elégtételt: éppen olyan nyíltan és következetesen kell csendesíteniük minden hangot, mely a nemzeti férfias és fonséges felbuzdulás összhangját csak egy sértő akkorddal is zavarná. Ily nagy nemzeti ügyben több óvatosságot, kellő tapintatot és higgadságot kell kívánunk, már csak kevert ajku, bár magyar érzelmű közönségünkre tekintettel is.

Irodalom.

Az elhizás és gyógyítása. Bevezetésül: a táplálkozás élettana, népszerűen előadva. Irta dr. Bruck (Hidasi) Pál. Ára 60 kr. Budapest, Singer és Wolfner kiadásában.

Előttünk fekvő, 61 oldalra terjedő füzet egy a szaktudósokat úgy, mint a laikusokat legközelebről érdeklő problémát fejteget. A fővárosi lapok ugyszólván mindenikének olvasói előtt ismeretes, hogy Hidasi, Jean d'Or álnevek egy törekvő, komoly hivatású fiatal orvost rejtegetnek, ki nemcsak szakmájába vágó dolgozatokkal, hanem szórványosan megjelent szépirodalmi cikkeivel is, általános érdeklődést tudott kelteni a. b. c. i. o. u. s. rokonzenes egyénisége iránt. E lapok olvasói is bizonyára emlékezni fognak egy kiválóan sikerült s annak idején közgyűlömet keltett tárcacikkére, a „Chic-re. Ebben a tárcában nyilatkozó élénk szemlélet, könnyed, behízélgő stílus s mindvégig lebilincselő előadási módort találjuk fel, e szaktudományi értekezésben is, mint amellyel szerző először próbálkozott a tudományos kritika elé nyílt arccal lépni. S a kritika e művét is igen jól fogadta.

Mindenesetre saját „én“-ünk az, mi hozzánk legközelebb esik s mi bennünket legközelebről érdekel; s ebben is az, mit szemmel láthatunk, kézzel foghatunk, a poéták által sokszor hangoztatott „lelkünk porhüvelyét“, „zárát“, „bilincseit“. E bilincsnek, a korpusznak egy abszormális tünetét veszi bonékos alá szerző s rideg kézzel nyúl bele a testi organizmus titkaiba, egész a gépezet központjáig, fejtegetve, magyarázva egy nagyon közönséges körtünetnek okait, keletkezését és gyógyítási módjait. Ami azonban a munkának reális belbecsén kívül biztosítani fogja életrevalóságát, az a népies s mindenki előtt érthető hang, mely azt a társadalom minden rétegének hozzáférhetővé teszi. A jelentéktelenné látzó könyv miniatűr tárházát adja az élet titkon s figyelmes szemmel ellett praktikus tapasztalatainak, melyek a tanácsadás komoly alappjára építve, humoros, szatirikus és költői célszavakkal elegyednek.

Az egész mű kilenc fejezetre oszlik, melyek a következők: I. A táplálkozás, élet. II. Tápláló szerek és anyagok. III. Hízartás. IV. Az elhizás története. V. Banting nyílt leveléből. VI. Az elhizás okai. VII. Az elhizás következményei. VIII. Az elhizás megelőzése. IX. Az elhizás gyógyítása. Bevezetésül az elhizotról van rövid elmefuttatás, itt-ott epés szarkazmussal s tárcaszerű elevevességgel.

El van ott mondva a gyermekkorok, ifjuságnak, öregkorok szükségzerű élet-trendje, össze lehet belőle állítani az egész testi háztartás receptjét s ugy hiszszük nem egy pocak izmai fognak fájdalmasan rángatózni, nem egy diurnistai gyomor fogja elhitetni magával, hogy a korogás immár nem physiologiai tünet, hanem egy új, boldogabb élet hajnalának paszirtája. Süldő kis leánykák, kiknek gyöngy-sor fogai számtalan fagyalt hidegében vástak; kávénépikék, kik a megszokott lukullusi oszonnák trécsélései között emésztettek; az ugynevezett „dunsztoshasnak“, az inyenkedésnek sovány kosztra kárhóztatott áldozatai — mind egy életunt sóhajjal fogják letenni a könyvet, melynek drákói enyelgészel irt paragrafusáiban egy meg hasonlott gyomornak intelmeit hallják s az élekkamra ajtáján lángoló betűkkel látják a szörnyű mondatot „Janus temploma!“

Csak hogy a gyomornak is vannak rémlátomásai! Olyan idea fikszi, melyektől csak egy vérg menő kura gyötrelmei szabadítják meg s hozzák a rendes mederbe.

A könyv nem szentírás. S ha csak az „írás“ szent, tartsuk meg a parancsát: szeressük önmagunkat. Jobban, mint a családét, melyek már több életet mérgeztek meg; olyanok életét, kik szívesebben bójtöltek volna Tannerrel, vagy Succival.

Új könyvek. A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten, újabban megjelentek: Bonyhai Benjamin. Irányadó az iskolában és az életben. Erkölcsi tanulságos könyvecske valláskülönbőség nélkül a mindennapi és ismétlő iskolába járó növendékek számára. A négy kiadást ért „Népkolai jutalom-könyv“ című munkája nyomán, a kor igényeiből alkalmas. Ára füze 30 kr. Falusi könyvtár. XXXI. füzet. Növénny-betegségek. Irta Dr. Szaniszló Albert. Harmadik kiadás. Ára füze 50 kr. XXXII. füzet. A phylloxera, a kolorádóbogár és a vértetű. A gazda legnevezetesebb három rovarellen-

sége. Irta Dr. Szaniszló Albert. Ára füzve 50 kr. Olcsó könyvtár. Szerkesztői Gyulai Pál. 205. füzet. Long-fellow W. Henrik. Az arany legenda. Angolból fordította János Gusztáv. Füzve 40 kr. 206. füzet. Chateaubriand. René. Franciából fordította Boglányi Lajos. Füzve 20 kr. 207. füzet. Czeuczor Gergely hőskölteményei és meséi Második kiadás. Füzve 30 kr. 208. füzet. Fáy András. A mátrai vadászat. Vigjáték három felvonásban. Füzve 20 kr. 209. füzet. Augier és Fouscier. A szegény arszlannók. Dráma öt felvonásban. Franciából fordította R. Füzve 30 kr. 210. füzet. Shakespeare. Sok zaj semmiért. Vigjáték öt felvonásban. Angolból ford. Ács Zsigmond. Füzve 30 kr. 211. füzet. Constant Benjamin. Adolf. Egy ismeretlen iratai közt talált történet. Franciából fordította és bevezetéssel ellátta Dr. Béni Moravcsik Gyula. Füzve 30 kr. 212. füzet. Bozzai Pál irodalmi hagyományai. Kiadta Lévy József. Füzve 30 kr. 213. füzet. Greguss Agost. A balladáról. A Kisfaludy-társaság által 1864-ben jutalmazott pályamű. Harmadik javított és bővített kiadás. Füzve 40 kr. Történelmi könyvtár. A magyar népek és ifjúságnak ajánlva. 81. füzet. Budavára visszavétele. Irta egy szemtanú. Angolból fordította, előszóval s jegyzetekkel ellátta Deák Farkas. Egy címképpel. Ára füzve 40 kr.

Meghívás.

Bács-Bodrogh megye egyetemét képviselő törvényhatósági bizottság, a törvényhatóságokról, a községekről és a közigazgatási tisztviselők, a segéd- és kezelő személyzet tagjai elleni fegyelmi eljárásról szóló 1886. évi XXI., XXII. és XXIII. törvények életbeléptetése alkalmából szükséges intézkedések megtétele végett f. évi augusztus hó 10-ik napján reggeli 10 óra-
kor rendkívüli közgyűlést fog tartani, melyre a törvényhatóság bizottsági tagjait ezennel tisztelettel meghívom.

Ezen rendkívüli közgyűlésen, sürgősségüknel fogva, még a következő ügyek fognak felvetni:

Budapest főváros törvényhatóságának meghívása, Budavárának 1886. évi történet visszafoglalásának 200-ik évfordulója alkalmából rendezendő ünnepélyes ségekre.

Ó-Palánka község képviselőtestületének az általa a kir. kincstártól megvett földterület vételárának kifizetése céljából 50,000 frtnyi kölcsön felvétele tárgyában hozott kétrendbeli határozata.

Martonos községének az általa Mucsalov szül. Manojlovs Emilától iskolai célokra megvett ház tekintetében hozott határozat és az annak alapján létrejött szerződés jóváhagyása.

Zákó Péter, nyugalmazott megyei árvászéki elnök felebbezése a megyei nyugdíjalapot kezelő bizottság határozata ellen, évi nyugdíjarulékának felszámítása iránt.

Ó-Sztapár község képviselőtestületének Sztankovits Lázár földhasznóbérlőnek a hasznóbérlői elmozdítása iránt hozott határozata és az ezen határozat ellen Bozsik Lázár és Katanity Gyuka által benyújtott felebbezés.

Monostorszegh község képviselőtestületének f. évi július 10-én 7. sz. a. a község és a kir. kincstár képviselői között az apatini kir. erdőhivatal között a monostorszeghi Kigyóson túli erdő D. E. F. és G. tagokból álló 1000 holdas erdei legelő és fűhasználat iránt 10 évre kötött szerződés tárgyában hozott határozat jóváhagyása.

Kelt Zomborban, 1886. évi július hó 27-én.

Az alispán távollétében:
Kirácsón Gyula,
főjegyző.

Pártviszonyok Szabadkán.

Midőn Szabadkáról és különösen annak pártviszonyairól irni akarok, előre kell bocsátanom, miszerint én az ott létező pártok közül egyiket sem akarom elítélni, sőt ellenkezőleg minden embert tisztelek és becsülök, ha látom, hogy egy bizonyos általa legjobbnak tartott elv után indul és annak hasznára valói legfőbb törekvésének tartja. Mert a legkitünőbb ember is, egyszerre csak egy eszméért lelkesülhet és azért csak ezen eszme kivívására küzdhet egész eréllyel. Minden politikai helyzet több, és egymással sokszor ellentétben álló elvek eredménye, melyeknek csak egyikét vagy másikát véve, szükségkép zavart idézünk elő. És ebből világos, hogy a különböző pártok létezése alkotmányos államban, nem mint azt némelyek hiszik, kikerülhetlen baj, hanem inkább nélkülözhetlen előny. A pártok megszűnése mindig a despotiának eredménye, akár egyes uralkodó, akár valamely eszme vagy néposztály által gyakoroltassék az. És épp azért én részemről, akkor tartom a kormány talpkövét legszilárdabbnak, ha a pártok minél nagyobb számban — úgy szólva minőségben — vannak jelen az államban. Az elv-nézetkülönbségek tehát igen helyesek magára az államra nézve, de hogy az egyes, különösen pedig az oly városokban, mint Szabadka, elkerülhetlenül szükségessék, az a következőkkel vagyok bátor indokolni: Szabadka városát ma napság vagy 40—50 ezer lelket számláló, majdnem kizárólag bunyevác ajku néposztály lakja és ezeknek legalább nagyobb része kormánypárti lévén, teljes eréllyel folytatta harcát az ugynevezett függetlenségi, vagy mint nálunk mondják, balpártiak ellen. A harc változó szerencsével folyt és jelenleg éppen a kormánypárt vagyis a bunyevácok vannak a trónuson és mondhatni, hogy e hazafias érzelmű néposztály annyira meg van elégedve, annyira becsüli elvét, hogy inkább mindenre kész, de függetlenségivé nem lesz soha. Igen jó kortesfogás akart tehát lenni ily esetben az, a midőn a függetlenségi lapja egy ízben mind a kormány, mind pedig a függetlenségi pártot mintegy mellőzve, arra hívja fel a polgárságot, hogy egy „a város javát előmozdító“ pártba olvadjanak össze. Csaknem közmondássá vált, hogy a politikában épp úgy, mint a természetben, a vihart szélesedni előzi meg és ez annyira áll, hogy, nézeten szerint, a közlegő forradalomnak bizonyosabb jele nincs, miut

az, hogy a létező pártok egyszerre megszűnnek. Ezen álláspont után törekvésnek tehát egyes emberek nálunk. En határozottan tévesnek tartom ez irányt és bármennyire is ismerem a bunyevácok hazafiságát, türelmét és engedékenységet, mégis tartok attól, hogy e 40—50 ezer lelket számláló néposztályban is fel fog támadni a nemzetiségi kérdés és ilyenmő pártot fog-nának alakítani maguknak. Újajándó tehát, hogy ama függetlenségi urak, a kik egy a „város javát előmozdító“ pártot alakítani törekednek, maradjanak továbbra is azon álláspontban, melyet eddig elfoglaltak és énekek erős meggyőződés, hogy ily módon többet fog köszönhetni nekik a város, — a haza

Fürdői levél.

(Utazás a fürdőbe.)

Irta: K a n t h o s.

Harkány, július hó.

Csengettek.
Beszálltunk.
A mogorva konduktor dörgedelmes hangon elkiáltotta magát: „mehe!“ . . . egy éles fütty hangzotta a levegőben, mely után a néma légtér nem vegyült csak legkisebbbe zaj és a vasparipa tüzet szikrázó véres szemével megindult hosszú útjára.
Egy pár pillanat múlva csak a vasszörnyeteg dübörgő zakatolása volt hallható, melyet néha-néha lágy sóhajként felváltott a vonat nyitott ablakain besurrano nyhe szellő néma suttagása.
Mély gondolatokba merültem (mindig az aktahalmaz lebegett szem-im előtt) míg végre is — mint a gyermek az anya lágy ölében — édes álomba szenderültem a kupé rögös bóránkosa alatt.
Álom, álom, . . . édes álom . . . és csakugyan édes volt, mert fölárult előttem a szabadság paradicsoma (már t. i. a paradicsom kert) és láttam a sok hűrit, amint villámló szemekkel körülöttem álltak és aranyból himzett szárnyaikkal törekedtek arcomról a hőség gyöngyöző cseppeit elsimítani.
Mily boldog voltam . . . az élet prózaizságából egyszerre az örök mindenség éltető aetherjébe felemelkedni, hol tisztább a patak, csengőbbek a dalok; ott az angyali sereg harmonikus dicsőhymuszát hallgatni, glóriával övedezett areokról az ártatlanság jelképét levadni s alabastrom felérségű, bársonypuha kacsóknak szelid érintését élvezni . . . a rögös földi rabságnak ideális oldala.
Hanem biz ez csak álom volt és én is majdnem úgy jártam, mint az egyszeri baka, aki álomban a menyország kapujában beszélt sz. Péterrel s akit egy kis feledékenység miatt (mert a kulacsot az öreg tyúkszemére ejtette) sz. Péter lelékött a menyország kapujából és midőn a nagy ijedségre fölébredt, hát a . . . strózsákon találta magát.
Mondom majdnem én is úgy jártam, mert a boldog álomból a vasszörnyeteg egy éles füttye riasztott fel és midőn fölébredtem, nem a paradicsomkert balszamos illatu virágai és a meny tündérei közt találtam magamat, hanem a coupé rekkenő hőségtől izzadó bóránkosa között.
Brrr . . . borzasztó valóság!

A nem éppen udvarias konduktor, udvarias hangon elzengte a „tessék ki-és beszállni“ szót, mire én körültekintettem magamat, hogy már rendeltetési helyemen vagyok-e? De minthogy az még messze volt, újra ledőltem és kibontottam egy nagy szárnyu újságot, hogy annak fekete betűi közt keressek egy kis analomuzést.

De alig betűzgettem néhány pillanatig, midőn a gondviselés egy utitársról gondoskodott, egy erősen lefátyolozott nő alakjában, ki a kópében velem szemközt foglalt helyet.
Gondoltam magamban, most már nem lesz unalmas az utazás és letettem a tarka-barkaságoctól hemzsegtő újságot.

És nem is csalódtam, mert alighogy megindult újra a vonat, kibontakozott utitársam fekete fátyolából (talán csak a poros út miatt használta) és teljes valóságában engedte láthatni gyönyörű arcát, melyről az ég csillagainál is ragyogóbb koromfekete szemek cikázó villámokat szórtak szerte-széjjel. Holló fürtjei pedig márvány keblét takarták.
Önként eszembe jutottak a költőnek szavai:

„Fürtidben tengervészes éj . . .
Szemekkel mint a csillagtűz,
Ki vagy te márványkeblű szűz?!“
Kezdem hinni, hogy álom megvalósul.
Ha nem is egészen valósnak meg, de legalább megközelítette a valót és nagyban elősegítette a kellemes utazást. Mert, hogy az ember el ne unja magát, már Isten Ádám mellé Évát adta a paradicsomba, hogy szórakoztassa.

Szórakoztunk mi is; mert minthogy a nőknek egyik fötulajdonsága a kellemes csevegés (ez a csevegés csak a házias emberekre nem kellemes — otthon), az én szép utitársnőm sem állhatta meg, hogy utazásom célját ne kérdezze és egyéb ide vágó körülményekről ne érdeklődjék.

Én térfi létemre (pedig katona is voltam), megvallom őszintén, nem vettem magamnak annyi bátor szót, mert féltem a tündöklő szemektől, melyek mindmegannyi gyújtó kartácsokat löveltek felém. A kartács pedig veszedelmes portéka, mert ha szétpattog, olyan mint Mars mord dühe: amit ér vág, ront, bont, sujt, öl, döf, . . . gyújt.

Hanem hát amitől én féltem, attól nem tartottam és így történt, hogy egyesült erővel kivívtuk azt, amit különvalva nem tudtunk volna elérni: a kellemes szórakozást. Mert a szórakozás az utazókra nézve olyan, mint eső után a szivárvány: üdítő. Kivált mikor olyan kettős szivárvány löveli szét szinompáját, mint az én utitársnőm szemepárja, melynek nagy volt ám a lángja, akkor nem csak üdítő, hanem igéző is.

És meg is igézte annyira, hogy észre se vettem, midőn a gőzomp a széke Duna hullámzó habjain átszállította édes terhét. Csak a tulparton láttam, hogy tulvagynak a veszelény. Egy tekintetet vettem Mohács mezeje felé, honnét a futó habok zúgó morajjal

gördültek aláfelé, búsan hirdelve dicső őseink gyászos elcséjét.

Hej! sokat tudnának ezek a habok regélni, ha beszélni tudnának.

Mondják, hogy a mohácsi vész óta sósabb lett a Duna vize, mert a nemzet könnyei belé peregtek.

Hisz a költő is azt mondja édes nyelven:
„Buda, Mohács, Nándornál elfutó . . .
Tán honom könnye vagy te nagy folyó?“

Édes merengéséből egy mély sóhaj ábrándított ki, mely utitársnőm hullámzó kebléből fakadt. Volt ebben a sóhajban valami megmagyarázhatlan édes-késérőség, mely akkor szokott kitörni az emberből, midőn táj szellemi érzetek bántják kebelét.

Egy pillanat múlva megnyitlak bíbor-piros ajkai s gyöngyosor fogai közt a fülemile édes hangján elrebbentek a következő szavak:

„Minek is van a szív . . .
S a szívben szerelem?“!

És oly édes tekintetet vetett reám, mintha szavainak magyarázatát várta volna tőlem. Összeszedtem tehát minden erőmet és tudori komolysággal (pedig dehogyan lehetett ily körülmények közt komolyan beszélni) kezdtem Kant, Hegel, Spinoza, Schlegel stb. jeles bölcsészek bölcsesete alapján fejtegetni neki azt, amit ő már régen tudott, hogy t. i. „Miért van az emberben szív és a szívben szerelem?“

E fejtegetés által annyira megnyertem kedves lényét, hogy eszentul egész utunk alatt csak a szerelemről és annak boldogító hatásáról csevegéltünk, mint valami turbékoló titkos szerelm-spár, miközben néha-néha oly andalító mosolyra nyíltak eper ajkai, hogy még Ton-Csi-Jan-Kó kínai kiskirály is szerelmi vallomásra bírták volna.

Kezdtém hinni, hogy szerelmes vagyok (pedig kérem, igazán mondom, nem vagyok), s midőn őszinte (?) vallomásokot tettem s már-már lábaimhoz leborulni készültem, hogy . . . imádjam, füleimbe sugta az igézetes szavakat:

„En is szerelmes vagyok a . . . férjembe!“!

Mint a villám sujtotta tölgy hanyatlottam vissza a meleg bőr vánkosokra és szomorú csalódásomból nemsokára a gőzmasina síptó hangja rázott föl, midőn jelezte, hogy elérjük „Villányt.“

„Tessék kiszállni“, hangzott ismét a mogorva konduktor ajkairól a szó.

És én azon tündödvé, hogy miként lehet egyszerre az álmok paradicsom-kertjéből a szerelmi ábrándok égető pokol tüzebe jutni, fogtam a séta pálcámat és a poriepte kavicsos uton lassacskán elballagtam.

Utközben eszembe jutott Szász Károly jeles költőnknek az „Angyal és Ördög“ című költeménye és vizsgálatul vele együtt elmondtam, hogy:

„Egy szép asszony szívünknek angyal
És ördög egyaránt lehet!“

Meg is fogadtam örökre, hogy többé nem pak-tálok az asszonyokkal (ha e fogadásomat meg nem tartom, ne legyen többé csizmadia), mert hiába:
„Szép állat az asszonyi állat,
Szép, . . . de veszedelmes“ . . .

Naptár.

Július.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestans naptár	Görög-orosz naptár
30 Pént.	Judit vt.	Abdon	18 Jácint vt.
31 Szom.	Loy. Ignác	Ernöke	19 Makrina
1 Vas.	C 7 V. sz. Pét.	C 6 V. sz. Pét.	20 E 7 Illes prof.
2 Hétfő	Lig. Alfonzea	Gusztáv	21 Simeon és Ján.
3 Kedd	István vt. fölt.	Lidia	22 M. Magdolna

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

Egy jó házból való fiu, aki egy vagy két reál- vagy gymnasiumi osztályt jó sikerrel végzett, a magyar és szerb nyelvet birja, mint üzleti gyakornok azonnal alkalmazást nyerhet Hódásághon Schumacher Jakab rőfős- és vegyes kézműárú-üzletében 3—3

Irnok kerestetik.

Alulírt jegyzőnél a rendszeresített irnoki állomás f. évi augusztus hó 1-vel betöltendő.

A javadalmazás áll: o. é. 300 frt a községi pénztárból havi részletekben, és — kitünő szorgalom reményében — ingyen ebéd a jegyzőnél.

A hivatalos nyelven kívül a német és szerb nyelv bírása okvetlenül szükséges.

Felhivatnak ennél fogva a pályázni kívánók, miszerint a jegyzői hivatal eláthatását — különösen adóügyekben — igazoló hiteles bizonyítványokkal felszerelt leveleikkel, melyekben az erkölcsi magaviselet is igazolandó, alulírt-hoz mielőbb forduljanak.

Kelt Obrovácon, 1886. július hó 14-én.

Mallin Károly,
jegyző.

